

Hòa Bình là kết quả của Công Lý và Tình Liên Đới

Peace As The Fruit Of Justice and Solidarity

(Is 32,17; Gc 3,18; Srs 39)

www.conggiaovietnam.net

conggiaovietnam@gmail.com

QUÀ TẶNG TIN MỪNG:

Chúa Nhật IIB. Mùa Chay

NHỮNG ĐỈNH NÚI GHI DẤU ƠN CỨU CHUỘC

(St 22:1-2, 9a, 10-13, 15-18; Rm 8:31b-34; Mc 9: 2-10)

Bác sĩ NGUYỄN TIẾN CẢNH, MD.

Fleming Island, Florida

Quang cảnh Chúa biến hình trên đỉnh núi Tabor

**Moriah, Sinai, Nebo,
Carmel, Gilboa, Gerizim, Núi
Tám Mối Phúc Thật, Tabor,
Hermon, Zion, Núi Cây Dầu,**

Calvary, Golgotha là những đỉnh núi thường được nói tới trong Kinh Thánh như những tiến trình của các biến cố quan trọng xảy ra giữa Thiên Chúa và dân Ngài. Dù chưa bao giờ đến những vùng đất đó nhưng tất cả chúng ta có lẽ ai cũng biết những địa danh này qua Kinh Thánh và những biến cố liên quan đến ơn cứu độ.

PHẢI CHĂNG GIẾT CON LÀ BẤT NHÂN?

Hai địa danh nói tới hôm nay trong sách Sáng Thế (St 22:1-2,9,10-13,15-18) và trong Tin Mừng Marco (Mc 9:2-10) là núi **Moriah** và **Tabor**. Hai bài Kinh Thánh này cho chúng ta thấy Thiên Chúa và Con Người là Chúa Giêsu Kitô là đấng cứu chuộc nhân loại. Câu chuyện Abraham hy sinh hiến tế con một của mình là Isaac cho Thiên Chúa -theo tiếng Do Thái/Hebrew- gọi là *Akedah*, có nghĩa là “cam kết”, thì theo văn hóa thời nay câu chuyện có vẻ bất nhẫn. Tại sao Thiên Chúa lại truyền cho cha giết con?

Nhiều người ngoại giáo sẽ lên tiếng trách Abraham? Bố nào lại giết con như vậy? Chắc chắn ông bố sẽ không nghe lời Chúa. Câu chuyện quả là hóc búa! Thiên Chúa phán với Abraham: *“Hãy đem Isaac, con trai duy nhất mà người yêu thương.... dâng hiến làm của lễ toàn thiêu... Vậy là sáng hôm đó Abraham dậy thật sớm đem con lên núi...”* (St 22:1-3)

HIẾN TẾ LÀ BIỂU TƯỢNG CỦA SỰ SỐNG

Vì Abraham vâng lời Thiên Chúa nên con trai ông không bị chết. *Cam kết hiến tế Isaac chính là biểu tượng của sự sống.* Bởi vì Thiên Chúa đã cản Abraham không cho giết con mình.

Những điều xảy ra ở trên núi Moriah theo Cựu Ước đã vang động lên tới đỉnh núi Tabor và Calvary trong Tân Ước. Moriah, Tabor và Calvary là những địa danh đặc biệt trong Kinh Thánh, những đỉnh núi cao ấy cho ta thấy viễn ảnh **‘một Thiên Chúa không bao giờ bỏ rơi chúng ta trong những lúc thất vọng, kinh hãi và chết chóc nhất’**. Thiên Chúa ở với chúng ta trong những lúc đen tối cũng như lúc tươi sáng.

Những ngọn núi này nhắc nhở chúng ta là chỉ khi nào chúng ta vì Chúa mà cho đi những gì chúng ta ưa thích nhất, quý mến nhất trong đời, thì chúng ta sẽ nhận được những quà tặng tuyệt vời mà chúng ta không bao giờ nghĩ tới. Lúc đó chúng ta sẽ cảm nghiệm được sự sống lại, ánh sáng chữa lành, niềm an ủi và cuộc sống mới của chúng ta.

Ý NGHĨA CHÚA BIẾN HÌNH

Chúng ta nghĩ gì về câu chuyện Chúa biến hình chói lòa trên đỉnh Tabor trước mặt ba ông Phêrô, Giacôbê và Gioan? (Mc 9:2-10; Mt 17:1-9; Lc 9:28-36). Sau đêm bị cám dỗ và trước ngày đen tối ở trên đồi Golgotha là những tia sáng vinh quang chan hòa lúc Chúa biến hình. Đối với ba ông, thì Chúa Giêsu là người mà các ông đã

biết, đã từng cùng đi với nhau, giờ này đã biến hình. Diện mạo Ngài sáng chói, áo Ngài trắng như tuyết, toàn thân Ngài bao phủ ánh sáng vinh quang, bên cạnh có Môsê, vị giải phóng Israel khỏi cảnh nô lệ và Elijah, tiên tri vĩ đại nhất của Israel....

Chúa Giêsu cần ánh sáng và núi đồi xác nhận sự cảm nghiệm này của Chúa trong hành trình cứu chuộc của Ngài. Trước khi cuộc khổ nạn bắt đầu, Chúa cần núi Tabor để thêm sức mạnh đi xuống thung lũng Jordan làm cuộc hành trình về Jerusalem. Đối với các môn đệ cũng vậy, những ai theo Chúa Giêsu thì phải lên núi để nhìn thấy sự hiện diện của Thiên Chúa mà nhiệm ở trần thế và trong cuộc sống của mình.

Tuy nhiên, câu chuyện Chúa biến hình trong Marcô cho thấy chỉ chiêm ngưỡng Chúa không thì chưa đủ, Chúa Giesu đã dạy các môn đệ là phải lắng nghe Lời Ngài là Đấng mà Thiên Chúa yêu thương, rồi trở về đời sống bình thường hàng ngày dưới thung lũng.

Câu chuyện Chúa biến hình là cơ hội cho chúng ta nhìn lại những cảm nghiệm của chúng ta trên đỉnh núi. Những cảm nghiệm đó chiếu sáng thế nào trên những bóng tối của cuộc đời? Cuộc sống

của chúng ta sẽ thế nào nếu không có những cảm nghiệm về những đỉnh cao như vậy? Có bao giờ chúng ta nhìn lại những kinh nghiệm đặc biệt dù ít ỏi đó, hầu có sức mạnh và lòng can đảm để nhìn về một viễn tượng huy hoàng? Cảm nghiệm đỉnh núi có giúp chúng ta biết chú ý và lắng nghe Lời Chúa hơn không? Có nghe tiếng Chúa gọi phải trung thành và tin yêu đích thực không? Khi chúng ta xuống núi, đi vào thung lũng, -tức cuộc sống hàng ngày của chúng ta- chúng ta thường sẽ không nhìn thấy vinh quang của Chúa Kitô.

Sứ điệp an ủi nhất của mầu nhiệm Chúa biến hình có lẽ đặc biệt dành cho những kẻ đau khổ, những kẻ tàn tật, thân xác bất thường. Ngay cả Chúa Giêsu cũng bị biến dạng trong cơn khổ nạn, nhưng Ngài sẽ phục sinh vinh quang với thân xác vẹn toàn đời đời. Với niềm tin đó chúng ta biết chắc rằng Chúa sẽ gặp chúng ta khi chúng ta lìa đời.

ĐÔI LỜI KẾT

Lắng nghe và thi hành tiếng Chúa gọi thì rất khó. Để có ánh sáng, chúng ta cần phải vượt qua đêm tối. Trước khi bước vào cửa thiên đàng, chúng ta phải đi qua con đường đầy bụi bặm và bùn lầy. Chúng ta cần phải trải nghiệm cả hai ngọn núi Tabor và

Golgotha mới có thể nhìn thấy vinh quang của Thiên Chúa. Chúa biến hình cho chúng ta biết cuộc đời sáng chói của Thiên Chúa bao gồm cả sự chết. Không có cách nào khác.

Sự chết cũng nhắc nhở chúng ta rằng bóng tối kinh hoàng đó rồi sẽ tỏa những tia sáng chói lọi. Trong những giây phút biến hình, Thiên Chúa đã xâm nhập vào giữa chúng ta, trong những chai cứng, gian nan, hồ nghi, lo âu, sợ hãi mà chúng ta không biết phải đối xử thế nào với những thứ đó. Nhưng Ngài để lại những nơi đó dấu ấn của chính dung nhan Ngài trong vinh quang chói lòa và vẻ đẹp huy hoàng lộng lẫy là **Hy Vọng Cứu Chuộc**. Trong Mùa Chay Thánh này, chúng ta cùng nhau nhớ lại những ngọn núi Moriah, Tabor, Calvary để suy niệm về hành trình cứu chuộc nhân loại của Chúa Giêsu Kitô.

Fleming Island, Florida - Feb. 24, 2021

NTC - **Hẹn gặp lại**

